

dosarul nr. 1-233/2018
12-1-22436-10042018

SENTINȚĂ
în numele Legii

11 iunie 2024
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Tatiana

Bivol

Grefieri

Carolina Șvecicov, Daniela Devder, Victoria

Isac,

Cristina Ciobanu, Victoria

Roșca

Cu participarea:

Procurorilor

Dumitru Grecu, Veaceslav

Sturzu

Părților vătămate

*****, *****, *****

Avocatului

Dorian

Pîcălău

Inculpatului

a judecat în ședință publică, cauza penală privindu-l pe

******, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, originar din r-nul *****, *****, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, anterior judecat,*

de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (1), 190 alin. (1), 164 alin. (2) lit. e), 201¹ alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei: 10 aprilie 2018 – 16 mai 2024.

Procedura de citare legal executată.

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Chișinău (oficiul reprezentarea învinuirii în instanța de judecată) Sturzu Veaceslav în susținerile verbale a pledat pentru a-l recunoaște vinovat pe ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal și a-i aplica pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A-l recunoaște vinovat pe ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal și a-i aplica pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili inculpatului *****, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei a-l calcula din data pronunțării sentinței. A aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la definitivarea sentinței. A-l recunoaște vinovat pe ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal

(episodul cu partea vătămată *****), iar conform art. 60 Cod penal a înceta procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. A-l recunoaște vinovat pe ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată *****), iar conform art. 60 Cod penal a înceta procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. A admite acțiunile civile înaintate de părțile vătămate. A încasa din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 128 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei.

Avocatul Picalău Dorian în apărarea drepturilor și intereselor inculpatului a solicitat a-l recunoaște vinovat pe ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată *****), iar conform art. 60 Cod penal a înceta procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. A-l recunoaște vinovat pe ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (episodul cu partea vătămată *****), iar conform art. 60 Cod penal a înceta procesul penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. A-l achita pe ***** de la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. A-l achita pe ***** de la comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 201¹ alin. (1) lit. b), 164 alin. (2) lit. e) Cod penal din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

1. ***** , la 09 iunie 2020, aproximativ la ora 08:00, ***** , împreună și prin înțelegere prealabilă cu ***** , acționând după un plan determinat, aflându-se pe str. Vadul lui Vodă, 80, mun. Chișinău, din motiv de gelozie, prin aplicarea forței, manifestată prin aplicarea loviturilor peste față și alte părți ale corpului, a urcat-o forțat cu ajutorul lui ***** pe ***** , în automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare ***** , așezându-o pe bancheta din spate. ***** i-a blocat ieșirea din automobil, așezându-se lângă ea. După care, s-au deplasat în sat. ***** , unde ***** a coborât. În continuare, ***** a transportat-o pe ***** în sat. ***** , r-nul ***** . În interiorul automobilului, continuând intențiile sale infracționale, a aplicat forța fizică asupra părții vătămate. Apoi, având în mână un cuțit, a amenințat partea vătămată cu moartea, iar ulterior ultima a reușit să-l convingă pe ***** să o transporteze în sect. Ciocana al mun. Chișinău, unde aceasta a ieșit din automobil.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. e) din Codul penal, *adică răpirea unei persoane, săvârșită de două persoane.*

2. Tot ***** , în dimineața zilei de 09 iunie 2020, după ce a răpit-o pe ***** de pe str. Vadul lui Vodă, 80, mun. Chișinău, acționând după un plan determinat, din motiv de gelozie, a transportat-o cu automobilul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** , în sat. ***** , r-nul ***** . Urmărind scopul omorului ***** , în interiorul automobilului, i-a aplicat părții vătămate lovituri cu pumnul în partea dreaptă a cutiei toracice, cauzându-i în ansamblu, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202002P1407 din 10 iunie 2020 echimoze la nivelul feței, toracelui pe stânga și brațului stâng, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate. În continuarea acțiunilor sale, a legat-o pe ***** cu o funie de gât, pe care a fixat-o de scaunul din față a automobilului în care se aflau și a activat dispozitivul de coborâre a scaunului, care urma să strângă funia pentru a o strangula pe aceasta. Însă, intenția lui nu a fost dusă până la capăt din motiv că partea vătămată a reușit să scoată funia de la gât. Apoi, ultima a reușit să-l convingă pe ***** să o transperseze în sect. Ciocana al mun. Chișinău, unde aceasta a ieșit din automobil.

Prin acțiunile sale intenționate, ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal, *adică tentative de omor intenționat al unei persoane.*

3. Astfel, în cadrul examinării cauzei în fond, procurorul a depus ordonanța din 06 decembrie 2023 privind modificarea învinuirii din art. art. 27, 145 alin. (1) din Codul penal în baza 201¹ alin. (1) lit. b) din Codul penal. Potrivit căreia, *****, aflându-se în condiții de locuire separată cu *****, cu care s-a aflat în relații de concubinaj aproximativ în perioada aprilie 2019 - aprilie 2020, fiind membri de familie potrivit prevederilor art. 133¹ lit. b) Cod penal. Acționând în mod intenționat, în timp ce se afla în automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, în sat. ***** r-nul *****, în dimineața zilei de 09 iunie 2020, după ce a răpit-o, urmărind scopul impunerii victimei ***** de a continua relațiile amoroase cu sine și de a impune controlul personal asupra alegerii partenerilor acesteia, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în partea stângă a cutiei toracice, a legat-o cu o funie de gât și a mimat de câteva ori provocarea leziunilor cu cuțitul, amenințând-o cu moartea, prin ce a intimidat-o, atentând la integritatea psihologică a victimei.

Acțiunile lui *****, au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) din Codul penal, conform indicilor *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.*

4. *****, la 27 decembrie 2013, aflându-se în incinta sediului Biroului Notarului Public *****, amplasat pe adresa *****, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a se ocupa cu vânzarea automobilului de model „*****”, anul fabricării *****, cu numărul de înmatriculare *****, l-a deposedat pe ***** de automobilul vizat. Cauzând, astfel, părții vătămate ***** un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 39 600.

Prin acțiunile sale intenționate ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (2) lit. c) Cod penal *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

5. În cadrul examinării cauzei în fond, procurorul a depus ordonanța din 06 decembrie 2023 privind modificarea învinuirii din art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal în baza 190 alin. (1) din Codul penal. Potrivit căreia, *****, la 27 decembrie 2013, aflându-se în incinta sediului Biroului Notarului Public *****, amplasat pe adresa *****, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a se ocupa cu vânzarea automobilului de model „*****”, anul fabricării *****, cu numărul de înmatriculare *****, l-a deposedat pe ***** de automobilul vizat. Cauzând astfel părții vătămate ***** un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 39 600 lei.

Prin acțiunile sale intenționate ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

6. Tot *****, în perioada lunii decembrie 2017, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe teritoriul întreprinderii SA „*****” situată în ***** din or. *****, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient, survenirea acestor urmări, sub pretextul că lasă în gaj două automobile, și anume, un automobil de model „*****” de culoare neagră, cu numere de înmatriculare de origine engleză și un automobil de model „*****” de culoare gri metalic la fel cu numere de înmatriculare de origine engleză, știind cu certitudine că aceștia nu-i aparțin lui și că i-au fost încredințate doar pentru efectuarea unor lucrări de reparație, abuzând de încrederea avută față de *****, prin înșelăciune a însușit de la ultimul bani numerar în sumă de 2000 euro. Ca urmare acțiunii infracționale părții vătămate ***** i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în sumă de 2000 euro (conform cursului oficial al BNM constituie suma de 40 960 lei).

Prin acțiunile sale intenționate acțiunile *****, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune proporții considerabile.*

7. În cadrul examinării cauzei în fond, procurorul a depus ordonanța din 06 decembrie 2023 privind modificarea învinuirii din art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal în baza 190 alin. (1) din Codul penal. Potrivit căreia, în perioada lunii decembrie 2017, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe teritoriul întreprinderii SA „*****” situată în ***** din or. *****, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient, survenirea acestor urmări, sub pretextul că lasă în gaj două automobile, și anume, un automobil de model „*****” de culoare neagră, cu numere de înmatriculare de origine engleză și un automobil de model „*****” de culoare gri metalic la fel cu numere de înmatriculare de origine engleză, știind cu certitudine că aceștia nu-i aparțin lui și că i-au fost încredințate doar pentru efectuarea unor lucrări de reparație, abuzând de încrederea avută față de *****, prin înșelăciune a înșușit de la ultimul bani numerar în sumă de 2000 euro. Ca urmare acțiunii infracționale părții vătămate ***** i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în sumă de 2000 euro (conform cursului oficial al BNM constituie suma de 40 960 lei).

Prin acțiunile sale intenționate acțiunile *****, a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune proporții considerabile.*

8. Fiind ***at în cadrul examinării cauzei, inculpatul ***** a declarat că vina pe episodul cu partea vătămată ***** nu o recunoaște. La 09 iunie 2020, s-a deplasat cu automobilul lui personal împreună cu ***** care l-a rugat să-l ducă la clinica din str. Vadul lui Vodă. A urcat ambii în automobilul de model „Mecedes E Class” și au mers la clinică, a parcat automobilul în spatele clinicii, după ce a parcat el a rămas în automobil, iar ***** a mers la clinică pentru pansament. În acest moment, ***** a trecut pe alături, având în vedere că pe acest traseu ea în fiecare zi se deplasa la serviciu. ***** a rugat-o pe ***** să urce în automobil, aceasta benevol a urcat pe bancheta din spate. Anterior, el a fost într-o relație cu ***** , astfel el avea la ea niște întrebări din motiv că la momentul despărțirii lor aceasta a ascuns, crede că la rudele sale, trei chei de la trei automobile și automobilele propriu-zis care îi aparțineau lui. După ce ***** și ***** au urcat în automobil, el a dus-o pe prima la serviciul unde activa, camerele de luat vederi din preajmă au fixat cum ea a coborât din mașina lui. ***** a făcut cunoștință cu un polițist de la Ciocana pe nume Oleg, consideră că acesta a sfătuit-o pe ***** să-l deposeze de bunurile care îi aparțineau. Declarațiile lui ***** au fost inventate, la fel a inventat și despre fostul ei soț, Veretiuc Vadim. Cu ***** nu a avut o relație de concubinaj, a fost o relație liberă. ***** nu avea casă, el fiind în penitenciar a ajutat-o financiar pe aceasta să-și procure un apartament în sectorul Ciocana, pe str. Maria Dragan. Ocazional se vedeau cu ***** în același apartament. Toate bunurile care au fost procurate le-a cumpărat singur, nu a procurat nici un bun în devălmășie cu *****. ***** din sursele sale de venit nu achita niciodată serviciile comunale pentru apartamentul în care locuiau. El cu ***** niciodată nu s-au prezentat în fața părinților lui sau ai ei ca fiind un cuplu, nici în fața altor persoane. ***** nu a înaintat nici o acțiune pentru a obține vreo cotă parte dintr-un bun comun. Cheia de la apartamentul lui el i-a dat-o lui ***** , aceasta locuia acolo împreună cu copilul său. Nu a urcat-o cu forța pe ***** în automobil. În casă se păstrau 13 600 euro care erau din vânzarea unui automobil, bani care au dispărut. A depistat lipsa banilor la sfârșit de aprilie 2020, la poliție nu s-a adresat, a dorit să discute cu ***** , nu a avut ocazia să discute cu ea pentru că se ascundea. Relațiile libere dintre el și ***** au durat în jur de un an de zile. Nu a văzut ca ***** să-i fi aplicat careva lovituri lui ***** înainte de a urca în automobil. L-a cunoscut pe ***** în anul 2017, la acel moment acesta activa în poliție. Cu ***** nu a avut o înțelegere ca acesta să asiste la discuțiile dintre el și ***** . Referitor la faptul că ***** a fost condamnat la închisoare pe un termen de 4 ani pentru faptul că a participat la răpire, consideră că acesta s-a folosit de faptul că mama sa fiind judecător la Curtea Supremă de Justiție l-a ajutat ca acesta să fie condamnat doar pentru răpire.**

Referitor la episodul cu partea vătămată *****, inculpatul ***** a menționat că ***** **s-a adresat la el cu o problemă, la acesta era defectat automobilul și nu avea bani pentru a-l repara, l-a rugat să-l repare și să-l vândă.** În acel timp, el dispunea de bani pentru a finanța reparația, au convenit ca el să repare mașina din banii lui și pentru a-l pune la el pe un teritoriu arendat pe care era un autoservice. Cheltuielile pentru repararea automobilului au fost suportate de către el, a schimbat motorul automobilul și a vopsit automobilul. Suma acestor servicii a depășit suma de 1 500 euro. Reieșind din acestea ***** a decis să vândă automobilul, posibil și vânzarea în rate. La un anumit timp, ***** , colegul lui de business, a văzut automobilul, l-a întrebat a cui este, el i-a explicat a cui este și cum se vinde automobilul, le-a făcut cunoștință cu ***** . Ultimul i-a explicat acestuia că poate vinde automobilul și în rate, cu condiția că prima rată să constituie suma care a cheltuit-o el pentru repararea automobilului dat. Apoi împreună cu ***** , ***** și ***** a mers la notarul ***** , unde a primit suma care a constituit cheltuielile pentru repararea acestui automobil pe care le-a suportat el. ***** i-a făcut lui ***** o procură generală cu absolut toate drepturile, deoarece ***** nu putea înregistra bunuri pe numele său. Ei au luat o hotărâre că în caz că ***** nu-i va da lui ***** restul banilor pentru automobil, toată răspundere o va purta. El l-a asigurat pe ***** că ***** nu are cum să dispară pentru că lucrau împreună și îl considera de încredere, se primește că m pus un cuvânt pentru ***** că acesta se va achita. Peste un timp a aflat că automobilul a fost stopat și reținută persoana care conducea. Automobilul era deja înregistrat pe altă persoană, cu alte numere de înmatriculare. El doar le-a făcut cunoștință lui ***** cu ***** , din motiv că erau consăteni cu ***** . Ultimul, niciodată n-a fost să-i invoce vreo pretenție, până la reținere. El a fost doar persoana care a reparat automobilul din banii lui (pentru piese și lucru), însă careva bani nu trebuia să-i achite ***** . **Conform înțelegerii ***** urma să primească în total suma de 2 500 euro pentru vânzarea automobilului (cu tot cu suma de 1 500 euro pe care i-o datora lui pentru reparația automobilului)**, dacă nu greșește. Ultimul posesor a acestui automobil era ***** , care la moment poartă numele de ***** . ***** i-a achitat lui ***** banii pentru automobilul de model „*****”, însă banii nu au ajuns nici la el, nici la ***** . E avea o datorie de 150 euro față de ***** . A figurat în calitate de garant la înțelegerea dintre ***** și ***** . El, în calitate de persoană garantă își asumă și acum să achite banii lui ***** .

Referitor la episodul cu partea vătămată ***** , inculpatul ***** a menționat că în decembrie 2017, deținea o firmă de transport unde avea funcția de director. Cu ***** a făcut cunoștință prin internet. **În decembrie 2017, la o mașină s-a defectat motorul și a avut o înțelegere cu ***** să-i schimbe motorul la automobilul de model „*****” în schimbul sumei de 1 500 euro.** A dus automobilul, i-a fost schimbat motorul și din motiv că nu deținea la acel moment bani pentru a achita a lăsat ca garanție de achitare două automobile cu volanul pe dreaptă, deja devamate, pregătite pentru a fi înregistrare în Republica Moldova și a le fi schimbate volanul pe stânga. În februarie 2018, ***** l-a telefonat și nu-l putea găsi, el având un accident pe str. Uzinelor și mai mult de o lună nu putea nici vorbi, și acesta a considerat că se ascunde. ***** a scris o plângere, în baza căreia el a fost reținut în martie 2018. După reținere, a fost în proces de judecată și nu s-au mai putut înțelege cu ***** , el i-a promis cum se eliberează din penitenciar o să achite. După eliberare din Penitenciar a mai discutat cu ***** , chiar a colaborat cu el. Nu s-a eschivat de răspundere de la această înțelegere. ***** nu i-a achitat nici o sumă de bani pentru cele două automobile care au fost lăsate în calitate de garanție. Persoana pe nume ***** nu-i este cunoscută. Crede că a avut o întâlnire cu ***** peste o lună de când a lăsat cele două automobile la el în calitate de garanție. Cu ***** a discutat despre faptul că în caz că nu va veni să aducă banii, va veni ***** și va aduce banii. ***** era un cunoscut care a lăsat la el un automobil de model „*****” și „*****” pentru a fi reparate, acestea au fost reparate, însă el n-a primit nici un ban pentru ele. **Îi datora lui Osadci Victor suma de 1 750 euro pentru reparația automobilului.** În perioada 2017-2018, nu a intenționat să plece la muncă peste hotare, el avea serviciu în Republicii Moldova, nu avea de ce să plec peste hotare. Nu cunoaște persoana cu numele ***** . Nu cunoaște nici faptul din ce motiv ***** a

comunicat că el îi datorat 2 000 euro, între ei a fost o înțelegere că el îi va achita 1 500 euro pentru motor și 250 euro pentru lucrările de reparație. La fel, nu cunoaște din ce motiv ***** a comunicat că i-a transmis suma de 2 000 euro pentru că el avea nevoie de bani pentru a pleca peste hotare. Intenții de apleca peste hotare nu a avut. ***** a dispărut timp de un an, nu răspundea la telefoane, el îi datora 5 000 euro pentru reparația automobilele. ***** cunoștea că automobilele se află pe teritoriul închiriat de el, dar nu cunoștea că ele au fost transferate pe teritoriul lui *****.

9. Fiind *****ată în cadrul examinării cauzei, **partea vătămată ***** a declarat că pe ***** îl cunoaște nu este rudă cu acesta. A fost concubina lui ***** aproximativ un an, începând cu luna februarie 2019 până în martie 2020.** L-a cunoscut pe ***** prin intermediul unui apel telefonic. El a telefonat-o pe ea în anul 2019, i-a comunicat că ar vrea să facă cunoștință, ulterior a ieșit cu el de câteva ori. Ea locuind în ***** , el a venit după dânsa și au mers împreună spre Chișinău, după care a rămas la ea să doarmă. Astfel, începuse **relația lor, care a durat un an de zile. În perioada acestui an, erau multe conflicte, se purta arogant cu ea, însă de jumătate de an încoace se începuse diferite certuri pe motive de gelozie. Era agresată verbal, cât și fizic în timpul certurilor.** S-a adresat la sectorul de poliție de câteva ori pentru că era agresată, însă la citațiile polițistului, ***** nu se prezenta. **Tot mai des erau certuri, la care la un moment dat i-a spus să plece și să se despartă.** Ea a plecat la ***** înapoi, dar el a rămas la Chișinău. După revenire din orașul natal, a schimbat lăcatul la ușă, pe când ***** **începuse să o urmărească, se năpustea peste ea** în drum de la serviciu. Într-o zi plecând spre serviciu, a observat mașina lui de marca „*****” de culoare alb, însă nu cunoaște numerele de înmatriculare. În ziua respectivă, se deplasa pe strada Vadu lui Vodă, în spatele Policlinicii nr. 10, a observat mașina lui ***** , **a coborât din mașină și s-a îndreptat spre ea să o înhațe, încerca să-l respingă, dar el cu forța a băgat-o pe bancheta din spate a mașinii.** După mașină, la vreo 20 de metri, a cerut ajutor de la un băiat care mergea prin apropiere, însă el a urcat cu ***** în mașină și au pornit. **Știa că va fi bătută, anterior au fost cazuri asemenea când era maltrată.** Băiatul din mașină i-a zis să stea liniștită, a spus că vrea doar să vorbească. Pe băiat nu-l cunoștea, însă în cadrul urmăririi penale a aflat că se numește ***** . **A mers cu ei până la o răscruce de drum între satul ***** și ***** . ***** i-a spus colegului să coboare din mașină, precum că este liber, la care ***** a început să se revolte, dar a coborât din mașină.** Ulterior, ***** a continuat să meargă. **A încercat să telefoneze la poliție, însă ***** a scos bateria și cartela și le-a pus pe bancheta din față din partea pasagerului. Ea de pe bancheta din spate a încercat să opună rezistență, să-l împiedice de la condus, dar nu i-a reușit.** El tot drumul îi spunea că vor muri amândoi, că totul va fi până aici. Au mers practic 20 minute, dar nu știa unde se deplasează, ulterior a cotit mașina spre un deal, într-o pădure. Acolo **a oprit mașina și tot continua să zică că aici îi vor găsi pe ambii, o lovea cu pumnii în diferite regiuni a corpului, și anume, sub coaste.** ***** a scos o funie din compartimentul pentru mănuși din față și a venit în spate la ea, a mai aplicat câteva lovituri, funia era lăsată între scaune, ulterior a legat-o de tetieră, apoi a înfășurat-o de gâtul lui, după care exact așa a făcut la gâtul ei. A deschis ușa mașinii, a căutat o creangă și cu acea creangă apăsa pe butonul care culcau banchetele din față, fapt care cauza presiune asupra gâtului. A mai menționat că se sufoca tare, pe când ***** era mai liber. Simțea că nu mai are puteri și pierdea cunoștința, ***** s-a speriat când a văzut că se sufocă, a dezlegat funia. O lovea peste față și o ruga să-și revină. A trecut pe bancheta din față și din suportul ușii din partea șoferului a scos un cuțit vechi și a dorit să o înjunghie, i-a zis să nu-și murdărească mâinile. El a încetat, însă iarăși a luat frânghia și a pus-o tot în același mod ca și prima dată, însă a legat-o de la ea, apoi spre el. Metoda este exactă ca și prima dată, însă de data aceasta banchetele s-au strâns mai tare din partea lui. Credea că el se preface, însă a observat că de la el curge sânge din gură și am încercat să deznoade frânghia. I-a

reuşit să o facă şi l-a eliberat. **Văzând moartea cu ochii şi după ce şi-a revenit ***** i-a propus să o ducă la lucru, doar cu condiţia să nu-l denunţe la poliţie**, i-a promis că nu îi va provoca durere. A lăsat-o la serviciu pe str. Vadu lui Vodă nr. 155 şi a plecat în oraş. Văzând că era de sânge, i-a dat o cămaşă de a lui. Fiind la serviciu a fost telefonată de către o persoană care a spus că este colaborator a poliţiei în legătură cu răpirea de dimineaţa, ea nu a crezut, dat fiind faptul că ***** obişnuia să se dea drept altcineva pentru a o verifica. Ulterior, a fost telefonată de către ***** şi i-a spus să nu-l denunţe în nici un caz şi să nu ofere detalii pe acest caz, a rugat să zică că este soţia lui şi că între ei s-a iscat o mică ceartă. De asemenea, a fost citată la poliţie. Din spusele colaboratorilor de poliţie denunţul a fost depus de către o doamnă care a văzut incidentul de dimineaţă. I-a zis lui ***** că apelul a fost organizat de către el şi că nu era nici un colaborator a poliţiei. A fost la poliţie, a depus mărturii, după care a urmat un calvar. **Mereu o urmărea, mereu spunea să nu depună mărturii**. După două luni de la cele întâmplate, ***** a fost reţinut. Îşi aminteşte că **prin intermediul unei persoane a contactat-o să se împace**, însă nu poate spune cu certitudine dacă a fost până sau după incident. Până a urca în automobil şi până a reveni la serviciu a durat totul aproximativ o oră. ***** mereu în preajma automobilului când erau ambii în pădure. **Cuţitul pe care îl avea ***** era de culoare albă, vechi, gen cuţit de bucătărie**. Nu cunoaşte de unde îl avea. În timpul cât se deplasau spre pădure ***** îi spunea că vor muri amândoi, că totul până aici a fost. Acţiunile lui ***** le-a perceput ca nişte manifestări agresive, deficienţe neurale. **Consideră faptul că el dorea să o sperie, dar observând mai des agresiunea lui faţă de ea a sesizat că va fi omorâtă. Acţiunile lui nu au fost realizate**, deoarece este un fricos, **s-a speriat din motivul că era la un pas de moarte singur, a renunţat la planul său**. Admite că prin discuţiile purtate cu el încerca să-l potolească şi prin asta a salvat situaţia. Anterior ***** nu a fost tras la răspundere, deoarece nu se prezenta la poliţie. Odată doar a încercat să o alunge din casă prin intermediul unei domnişoare care se dădea drept altcineva, însă a fost pusă o amendă pe urma acestui caz. În perioada când a fost împreună era plecată peste hotare, dar ea l-a lăsat să stea în apartamentul ei. Era plecată în vara anului 2019 pe o perioada de două luni. ***** nu a ajutat-o să revină în ţară. Era plecată în Italia, dar probleme globale nu erau, el încerca să se dea drept altcineva, prin intermediul reţelelor de socializare şi încerca să o sperie. În pădure în preajma automobilului nu erau alte persoane. Pe ***** nimeni nu l-a împiedicat să-şi ducă planul până la urmă. După incident nu a comunicat cu ***** , dar înainte de cazul dat, el a venit cu un cuplu care încerca să o împace cu el, o rugau să-i mai ofere o şansă. A fost urcată în maşină din partea dreaptă a uşii (din spate).

10. Fiind *****at în cadrul examinării cauzei, martorul ***** a declarat că pe ***** nu-l cunoaşte. **În luna iunie 2020, dimineaţa s-a pornit la serviciu, parcul de troleibuze s. Ciocana, se deplasa pe str. Vadul lui Vodă, dorea să meargă pe lângă policlinica nr. 10. A observat un automobil de marca „*****” în care erau doi bărbaţi şi o fată care mergeau pe o cărare dinspre str. Maria Dragan. Fata a ajuns în drept cu maşina băieţii s-au dat jos din automobil, iar fata striga după ajutor**. A strigat bărbaţilor să-i dea pace. În întâmpinarea ei venea un bărbat în vârstă a zis să o ajute, până când a reacţionat ei, **acei bărbaţi au urcat fata în automobil şi au pornit**. Apoi, a telefonat de pe numărul de telefon ***** la 112, a spus adresa, s-a prezentat şi a comunicat că a văzut o răpire, la care i s-a spus să aştepte. Ea le-a comunicat că nu poate aştepta, că pleacă la serviciu şi că o poate găsi la numărul de telefon de la care a telefonat. A fost telefonată de la poliţie, le-a spus că se află la serviciu, au venit şi au plecat la locul faptei ca să vadă dacă sunt camere de luat vederi. Ajunşi la faţa locului, a văzut persoana de la parcare care a confirmat că a fost urcată domnişoara cu forţa în automobil şi că a fost lovită. A fost la Inspectoratul de Poliţie Ciocana la care i s-a comunicat că totul este bine şi că a fost o ceartă între ei. Un bărbat era mai înalt, iar celălalt era de statură joasă. Cel de statură mai înaltă a lovit fata. Una din persoane şchiopăta. La faţa locului nu a văzut numărul de înmatriculare a automobilului, dar poliţia a verificat pe camere. Data exactă nu ţine minte. Ea mergea pe drum şi i-a fost milă de fată şi din acest motiv a telefonat la poliţie.

A fost la poliție în ziua incidentului și încă odată. Nu ține minte de către cine a fost *****ată. Prima dată a fost la poliție în aceeași zi în jurul orelor 10:00-11:00. Când a fost *****ată în prima zi nu cunoștea numărul de înmatriculare la automobil. După ce a telefonat la poliție, a plecat la serviciu. Activează la parcul de troleibuze nr. 3. La serviciu a stat până la ora 9:00, până când a venit poliția, apoi a plecat cu poliția la fața locului. I se pare că șoferul automobilului că era persoana de statură joasă. Nu știe care din persoane a lovit fata. Ambii bărbați au ieșit din automobil și nu poate comunica cine din ei au îmbrâncit-o în automobil. Bărbații aveau vârsta cuprinsă între 30-35 ani. Pe fotografiile i-au arătat bărbații spre recunoaștere. De pe fotografiile nu a recunoscut pe nimeni. Pe viu nu i-au arătat acei bărbați spre recunoaștere. În general nu a văzut numărul de înmatriculare al automobilului. Semnătura de la f.d. 31-32 / vol. I, îi aparține. Nu-și amintește exact, deoarece a fost cu un an în urmă. În procesul verbal de *****ere, la urmărirea penală, este scris și ce a pus eu. Când a ajuns la poliție, a fost întrebată și ea răspundea, fata scria, apoi a semnat. Procesul verbal nu l-a citit. În privința numărului de înmatriculare automobilului, poate comunica că nu-l ține minte numărul. Ține minte doar marca automobilului „*****”. Bărbatul de la volan a lovit fata, dar cel care șchiopăta a urcat în automobil pe bancheta din spate cu fata. Bărbatul de la volan a forțat fata și a urcat în automobil cu ea pe bancheta din spate.

11. Fiind *****at suplimentar în cadrul examinării cauzei, **martorul ******* a declarat că din sala de judecată nu cunoaște pe nimeni, nici pe persoana dată (a indicat spre inculpatul *****). Nu a fost alături de mașină, ține minte că erau doi bărbați, unul mai înalt și unul de statură joasă. Nu poate comunica dacă această persoană era atunci, nu ține minte.

12. Fiind *****at în cadrul examinării cauzei, **martorul/expert ******* a declarat că în cazul în care are loc strangularea persoanei la nivelul gâtului se găsesc leziuni corporale, în dependență de obiect vulnerant. În baza expertizei efectuate la nivelul gâtului nu s-au depistat careva leziuni corporale. Poate fi o situație când o persoană este strangulată cu un obiect moale, care acoperă toată circumferința gâtului și astfel nu rămân careva urme la nivelul gâtului, însă pot apărea alte semne, ceea ce n-a fost constatat în cazul dat. Ca să nu rămână careva urme de strangulare cu funia este nevoie ca acțiune a să aibă loc un timp foarte scurt. Dacă funia doar a fost pusă și imediat luată evident că nu au rămas careva urme.

13. Fiind *****at în cadrul examinării cauzei, **partea vătămată ******* a declarat că pe ***** îl cunoaște, nu sunt rude cu acesta. Careva tangențe cu ***** după înțelegerea de a-i restitui 2 350 euro nu a mai avut. **El i-a dat mașina lui de marca „*****” cu numărul de înmatriculare ***** , seria 525 la vânzare lui ***** , aproximativ cu 7 ani în urmă. A convenit cu ***** asupra prețului de 2 200 euro pentru vânzarea mașinii, plus îi era dator cu 150 euro.** ***** i-a găsit cumpărător și au fost la Poșta Veche pentru a înmatricula mașina pe noul proprietar. Ulterior, a aflat că persoana pe numele căruia a fost înmatriculată mașina era în căutare și ulterior a fost reținut. Persoana pe care a înregistrat mașina, când au mers la Poșta Veche, nu este aceeași care a fost reținută. **Înțelegerea lui cu ***** a fost că îi dă 2 200 euro pentru vânzarea mașinii plus 150 euro datoria.** Înțelegerea a fost doar între el și *****. Înțelegerea dintre el și ***** a avut loc la el acasă în sat. Măgdăcești, r-nul *****. La acest eveniment nu a mai asistat nimeni. **De la ***** nu a primit bani pentru înțelegerea lor.** Nu a primit careva bani de la ***** din motiv că a fost reținut, de altfel crede că era să primească banii. ***** îi este cunoscut, sunt din același sat. Nu cunoaște dacă de atunci și până acum a fost închis ***** , deoarece nu a fost în țară. După ce a fost vândut automobilul și a fost închis ***** nu a mai contactat cu el. Nu cunoaște dacă ***** a fost la libertate în acest timp. Nu și-ar schimba părerea referitor la atragerea la răspundere penală a lui ***** chiar dacă ar ști că el a fost la libertate. Atunci când a avut loc evenimentul dat, venitul lui lunar constituia în jur de 1 000 euro. **Suma de 2 350 euro pentru el este considerabilă.** Dorește ca ***** să-i dea banii, astea sunt pretențiile lui față de el. Consideră faptul că ***** nu a avut intenția să-l mintă. Câte ori i-a împrumutat lui ***** bani, el îi întorcea mereu la timp înapoi. El a depus plângerea atunci când a fost citat la Procuratura Râșcani, neștiind că ***** a

fost închis. Cererea cu privire la tragerea la răspundere a lui ***** nu o susține, dorește doar să-i întoarcă banii. El are pretenții materiale față de ***** doar de ordin civil. Este sigur de faptul că dacă ***** nu era să fie închis era să-i întoarcă banii. Atunci când s-a prezentat la Procuratura Râșcani nu i-a explicat nimeni că ***** a fost închis. Nu solicită ca ***** să fie atras la răspundere penală. A mai relatat că nu ține minte ce declarații a făcut la urmărirea penală, din motiv că a fost cu 7 ani în urmă. La înțelegerea lor, cu ***** , referitor la mașină a fost prezent și ***** . La fila dosarului 9, doar semnăturile sunt ale lui. Mențiunea „Plângerea este scrisă de mine personal [...]” îi aparține. El a finisat școala profesională tehnică, 12 clase. A citi și să scrie poate, or până acum a citit din acte. Susține declarațiile făcute astăzi în instanța de judecată. Doar semnătura din declarațiile de la fila dosarului 20-21 îi aparține lui. Nu susține declarațiile făcute precum că dorește ca ***** să fie tras la răspundere penală. La fila dosarului 20 și 21 verso, mențiunea „Procesul verbal este scris de mine personal” îi aparține. Textul de la fila dosarului 21 verso îi aparține, dar i-a fost dictat. Nu susține faptul că ***** l-a înșelat prin abuz de încredere. Nu susține că ***** cu ***** prin abuz de încredere l-au deposedat de automobil. Cunoaște au fost deposedați de careva mașini atunci când au ajuns la domiciliu. Înțelegerea dintre el și ***** a avut loc toamna, anul nu îl ține minte. Nu a convenit cu ***** asupra timpului concret când să-i întoarcă banii. El a zis că îi dă repede. Prima dată l-a întrebat pe ***** unde sunt banii în primăvară. El a zis că nu îi poate restitui din motiv că este în arest la domiciliu. Nu a încercat ***** prin alte persoane să-i restituie banii. După aceasta nu l-a mai întrebat pe ***** referitor la bani, deoarece a plecat din țară în anul 2015. ***** nu îi este cunoscut. A intrat în țară pe data de 20 decembrie 2021. Din moment ce a intrat în țară ***** nu a încercat să-l contacteze. Nu a fost contactat de către nimeni cu scopul de a-i schimba depozițiile astăzi în ședința de judecată. Dorește ca procesul penal în privința lui ***** să fie încetat. Dorește doar să i se restituie banii. Pe parcursul anului 2021 în țară a intrat de 3 ori. A fost întrebat de către procurorul Grecu Dumitru când poate să revină în țară.

14. Fiind *****at în cadrul examinării cauzei, **martorul ******* a declarat că pe ***** nu-l cunoaște. Îl cunoaște doar pe ***** , el este verișorul lui. El a dorit să-i vândă mașina de model „***** seria 5”, cu numărul de înmatriculare ***** . S-a înțeles cu el, a doua zi i-a adus buletinul la Gara de Nord, pentru a putea face procură pe mașină. Când s-a întors de la ***** seara, verișorul lui i-a dat procura gata și buletinul i l-a întors. El trebuia să-i dea 2 000 de euro, s-au înțeles că i le va da în rate a câte 500 de euro. A mers cu mașina câteva zile și a constatat că e defectată și i-a adus-o înapoi lui ***** , i-a dat procura și totul înapoi. Ce a făcut ulterior cu mașina nu cunoaște. El se ocupa cu dezasamblarea mașinilor. După asta a aflat cui îi aparține mașina. Însă numele/prenumele nu-l cunoaște. Persoana a văzut-o odată în 2013, când a fost la judecătoria. Atunci în fața instanței ambii a menționat că nu se cunoșteau. ***** nu i-a comunicat de unde a luat automobilul, are aproape 20 de mașini în posesie. El a discutat cu ***** că dorește să procure un automobil și ulterior i-a propus acest automobil de model *****”.

15. Fiind *****at în cadrul examinării cauzei, **martorul ******* a declarat că îl cunoaște pe ***** și ***** , sunt locuitori ai satului Măgdăcești. **În anul 2013, ***** s-a înțeles cu ***** să-i caute un cumpărător la un „*****” defectat la motor**, el găsisse o persoană. La Calea Orheiului a găsit un notar, au fost acolo împreună cu ***** , ***** și persoana care urma să i se facă procură. ***** i-a făcut procura persoanei necunoscute. Din discuțiile lor, **a înțeles că ***** se obliga să-i achite o sumă de bani lui *******, dar detaliile nu le cunoaște. După ceva timp, s-a întâlnit cu ***** și i-a zis că ***** nu i-a mai adus banii. Procura a fost întocmită probabil pe persoana care era cu ei, dar nu cunoaște exact dacă anume pe ea. Pe domnul care era în sală (*****) nu-l cunoaște. De numele ***** a auzit, familia ***** nu cunoaște. Dacă e acel ***** pe care îl cunoaște, păi avea o dezmembrare a mașinilor pe str. Uzinelor. Îl cunoaște pe el pentru că a fost nemijlocit la el. Nu poate să spună exact dacă îl cunoștea în acea perioadă (anul 2013) pe ***** . La fel nu cunoaște nici faptul ce sumă de bani s-a obligat ***** să-i întoarcă lui ***** . A avut o înțelegere cu ***** în privința comercializării a două automobile de model marca

„*****” și „*****”. Nu cunoaște persoanele, dar ***** le-a făcut procură, i-a zis că va întoarce banii, dar au dispărut și mașinile și banii și *****. În anul 2016, s-a întâlnit întâmplător cu el, i-a zis că va întoarce banii, dar iarăși a dispărut. Ține minte declarațiile de la urmărire penală, menține acele declarații. Am ai adăugat că era o persoană la notar, dar nu-i cunoaște numele. Nu ține minte dacă i s-a făcut procura acelei persoane sau el pur și simplu era cu ei la notar. Data trecută când s-a amânat ședința a văzut persoana care era în sală, în rest nu-l ține minte. Nu a depus plângere pe ***** , deoarece a auzit că mai sunt dosare în privința lui. Dar ***** dispăruse, nimeni nu știa nimic de el.

16. Fiind *****at în cadrul examinării cauzei, **partea vătămată ******* a declarat că în anul 2017, în ajun de anul nou, ***** fiind cumpărător frecvent de piese auto de la magazinul lui „*****” din or. ***** , a devenit prieten. ***** **a împrumutat de la el 2 000 euro motivând cu faptul că vrea să plece peste hotare pentru a face bani pentru reparația mașinilor, lăsând la păstrate 2 automobile, un automobil de model „Toyota” și altul de „*****”**. Ulterior, a aflat că aceste automobile nu-i aparțineau lui ***** . După ce a împrumutat banii, nu cunoaște dacă aplecat peste hotare, la telefon nu răspundea, iar peste un timp a apărut pe „*****”. I-a scris pe „*****” să-și ramburseze suma de bani, nu i-a răspuns nimic și i-a comunicat faptul că-l caută poliția, iar după aceasta nu i-a mai răspuns. Nu a întocmit nici o recipisă referitor la suma de bani. Anterior îi dădea piese auto lui ***** pe datorie, iar ulterior îi dădea banii. S-a gândit că acele 2 mașini sunt ale lui și îi va returna suma de bani, deoarece acele 2 mașini costau mai mult de 2 000 euro. ***** nu i-a comunicat că mașinile nu-i aparțin lui. La Inspectoratul de Poliție Ciocana i-a fost arătate careva acte ce confirmă că mașinile respective erau devamate pe a lte persoane și nu pe ***** . **Banii i-a transmis lui ***** la o benzinărie din or. ***** , la acel moment mai era cu el și *******. Țin minte declarațiile de la date la faza de urmărire penală și le susține. ***** i-a adus mai înainte de a îi împrumuta el banii. După incidentul dat nu am mai discutat cu ***** , iar careva sume de bani nu i-au fost restituit. Transmiterea sumei de bani nu o poate proba prin nimic, doar prin faptul că era cu el la acel moment ***** . Nu ține minte dacă a avut vreo discuție cu ***** referitor la suma de bani înainte de a discuta pe „*****”. Crede că nu-i împrumuta bani lui ***** dacă nu lăsa automobilele pe teritoriul întreprinderii lui. Solicită ca ***** să-i restituie suma de 2 000 euro.

17. Fiind *****at în cadrul examinării cauzei, **martorul ******* a declarat că cunoaște că partea vătămată ***** a fost la garajul lui ***** . Cel din urmă se ocupa cu piesele auto. Într-o seară mașina lui era la auto-service, ***** **I-a luat de la serviciu și a plecat împreună spre casă. Au ajuns la benzinăria „Petrom”, acolo a avut loc întâlnirea cu Sergiu Guzun, unde au discutat de o sumă de bani, probabil de împrumut, undeva o sumă de 2 000 – 3 000 de euro.** Apoi ei au mai stat, au servit o cafea, la care ulterior el a plecat de la benzinărie. Acțiunile respective au avut loc în anul 2017, în ajun de anul nou. **A văzut nemijlocit cum au numărat banii, din cuvinte doar știe suma.** Nu era o datorie, ulterior a întrebat și i s-a zis că i s-a împrumut lui ***** de a pleca peste hotare. Ține minte că l-a întrebat pe ***** de ce i-a oferit așa sumă mare lui ***** , așa de bine se cunosc?, la care ***** a răspuns că da, s-au ajutat anterior. De asemenea, ***** a lăsat la el două automobile, cu scopul de a le depozita, până la întâlnirea din seara aceea. De asemenea, poate menționa că ***** a fost la întâlnirea aceasta cu o mașină de model „*****”. Nu a mai vorbit cu ***** despre suma de bani, dar a înțeles că suma nu a mai fost restituită. Transmiterea banilor nu a fost de fața lui, el era într-o parte și se observa totul, de asemenea a văzut cum în mașină ***** număra banii. Din discuția cu ***** a înțeles că urmează să acorde un împrumut, cu ***** nu prea a vorbit.

18. În temeiul art. 6 alin. (1) Cod penal persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

19. Prevederile art. 8 Cod de procedură penală statuează că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi

vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

20. Conform art. 51 alin. (1) Cod penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

21. Potrivit art. 52 Cod penal se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

22. În conformitate cu art. 113 Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

23. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

24. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în *cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

25. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei, 19 aprilie ******). Totodată, instanța menționează că în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale din *cauza Albert împotriva României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 § 1 din CEDO*, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, pct. 61*).

26. În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzațiile sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

27. Articolul 384 din Codul de procedură penală statuează că instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

28. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) din Codul de procedură penală la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

29. În conformitate cu art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

30. Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

31. Articolul 95 din codul de procedură penală statuează că sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod. Chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată. Dacă administrarea probelor a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor prezentului cod, argumentarea inadmisibilității probelor se face de către partea care cere respingerea lor. În caz contrar, obligația de a argumenta admiterea lor revine părții care le-a administrat sau părții în favoarea căreia au fost administrate probele.

32. În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(4) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzinduse de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

33. Examinând probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, vina inculpatului se dovedește prin următoarele probe:

Cauza penală nr. 2020480735:

a) Proces-verbal de cercetare la fața locului din 09 iunie 2020, în cadrul căruia a fost examinată porțiunea de drum amplasată pe str. Vadul lui Vodă, 80, mun. Chișinău, și anume, locul de unde a fost răpită partea vătămată *****. (f.d. 9-11);

b) Raport de expertiză judiciară nr.202002P1407 din 10 iunie 2020, potrivit concluziei căruia la partea vătămată ***** s-au constatat „echimoze la nivelul feței, toracelui pe stînga și brațului stîng, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate”. (f.d. 27-29);

34. Cercetînd probele administrate, instanța de judecată conchide, că prin acțiunile sale intenționate, ***** a comis infracțiunile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal.

35. În corespundere cu prevederile art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal (în redacția de la momentul comiterii infracțiunii) *acțiunea intențională comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei*, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

36. Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) din Codul penal are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rîndul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu

privire la integritatea corporală, sănătatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei, substanța, integritatea sau potențialul utilizare a unarilor ori posesia asupra bunurilor.

37. Obiectul material al infracțiunii menționate îl reprezintă corpul persoanei.

38. Sub aspectul **laturii obiective** este necesar de a menționa că infracțiunea prevăzută de art. 201¹ din Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată verbal sau fizic; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămările ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

39. Latura subiectivă al infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

40. Violența fizică, adică cauzarea vătămării ușoare a integrității corporale ori a sănătății, săvârșită prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, otrăvire, intoxicare, alte acțiuni efect similar.

41. Conform art. 133¹ din Codul penal prin **membru de familie** se înțelege: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj).

42. Prin **concubinaj** se înțelege relația interumană în care doi adulți hotărăsc să trăiască și să se gospodărească în comun. Conviețuire a unui bărbat cu o femeie fără îndeplinirea formelor legale de căsătorie, căsătorie nelegitimă.

43. Prin urmare, instanța de judecată reține că, *****, aflându-se în condiții de locuire separată cu *****, cu care s-a aflat în relații de concubinaj aproximativ în perioada aprilie 2019 - aprilie 2020, **sunt membri de familie potrivit prevederilor art. 133¹ lit. b) Cod penal.** Acesta, acționând în mod intenționat, în timp ce se afla în automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, în sat. *****, r-nul *****, în dimineața zilei de 09 iunie 2020, după ce a răpit-o, urmărind scopul de a o speria și a se impune în fața acesteia, i-a aplicat lovituri, mai ales sub coaste, a legat-o cu o funie de gât și a mimat de câteva ori provocarea leziunilor cu cuțitul, amenințând-o cu moartea, prin ce a intimidat-o, atentând la integritatea psihologică a victimei.

44. Instanța reține că potrivit declarațiilor inculpatului și părții vătămate ***** confirmă faptul că aceștia în perioada aprilie 2019 - aprilie 2020 au conviețuit în concubinaj, potrivit căruia se consideră membri de familie.

45. Astfel, reieșind din declarațiile părții vătămate *****, rezultă că pe data 09 iunie 2020, *****, după ce a răpit-o, a lovit-o cu pumnii în diferite regiuni a corpului, a scos o funie cu care a legat-o de cotieră, apoi a înfășurat-o de gâtul lui, după care exact așa a făcut la gâtul ei. Apoi, a deschis ușa mașinii, a căutat o creangă și cu acea creangă apăsa pe butonul care culcau banchetele din față, fapt care cauza presiune asupra gâtului.

46. Tot din aceleași declarații rezultă că partea vătămată se sufoca tare, pe când ***** era mai liber. Simțea că nu mai are puteri și pierdea cunoștința, ***** s-a speriat când a văzut că se sufocă, a dezlegat funia. O lovea peste față și o ruga să-și revină. A trecut pe bancheta din față și din suportul ușii din partea șoferului a scos un cuțit vechi și a dorit să o înjunghie, i-a zis să nu-și murdărească mâinile. El a încetat, însă iarăși a luat frânghia și a pus-o tot în același mod ca și prima dată, însă a legat-o de la ea, apoi spre el. Metoda este exactă ca și prima dată, însă de data aceasta banchetele s-au strâns mai tare din partea lui. Credea că el se preface, însă a observat că de la el curge sânge din gură și am încercat să deznoade frânghia.

47. Despre faptul că a fost răpită partea vătămată ***** pe data de 09 iunie 2020 de către două persoane cu un automobil de marca „*****” și aplicării violenței fizice asupra acestora se

confirmă și prin declarațiile martorului *****, care a menționat că fata a fost luată cu forța, iar acesta striga.

48. În același sens, instanța relevă faptul că declarațiile părții vătămate precum că asupra acesteia a fost aplicată violența fizică se confirmă prin raportul de expertiză, potrivit căreia la aceasta s-a depistat echimoze la nivelul feței, toracelui pe stânga și brațului stâng, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

49. În continuare, instanța cercetând probele administrate conchide, că prin acțiunile sale intenționate, ***** a comis infracțiunile prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal.

50. În corespundere cu prevederile art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal *răpirea unei persoane săvârșit de două persoane*, se pedepsește cu închisoare de la 6 la 10 ani.

51. Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 164 din Codul penal îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei.

52. Obiectul material al infracțiunii menționate îl reprezintă corpul persoanei.

53. Sub aspectul **laturii obiective** este necesar de a menționa că infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) din Codul penal constă din fapta prejudiciabilă alcătuită din: 1) acțiunea principală; 2) acțiune sau inacțiunea adiacentă.

54. Latura subiectivă al infracțiunii prevăzute de art. 164 Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă.

55. Prin **libertate fizică** trebuie de înțeles posibilitatea persoanei de a se mișca de a circula și de a activa după voința proprie, în limitele stabilite de normele juridice.

56. Prin urmare, instanța de judecată reține că, *****, la 09 iunie 2020, aproximativ la ora 08:00, *****, împreună și prin înțelegere prealabilă cu *****, acționând după un plan determinat, aflându-se pe str. Vadul lui Vodă, 80, mun. Chișinău, din motiv de gelozie, prin aplicarea forței, manifestată prin aplicarea loviturilor peste față și alte părți ale corpului, a urcat-o forțat cu ajutorul lui ***** pe *****, în automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, așezându-o pe bancheta din spate. ***** i-a blocat ieșirea din automobil, așezându-se lângă ea. După care, s-au deplasat în sat. *****, unde ***** a coborât. În continuare, ***** a transportat-o pe ***** în sat. *****, r-nul *****. În interiorul automobilului, continuând intențiile sale infracționale, a aplicat forța fizică asupra părții vătămate. Apoi, având în mână un cuțit, a amenințat partea vătămată cu moartea, iar ulterior ultima a reușit să-l convingă pe ***** să o transporteze în sect. Ciocana al mun. Chișinău, unde aceasta a ieșit din automobil.

57. Potrivit declarațiilor părții vătămate ***** rezultă că într-o zi plecând spre serviciu, a observat mașina lui ***** de marca „*****” de culoare alb. Acesta era împreună cu un băiat. Primul a coborât din mașină și s-a îndreptat spre ea să o înhațe, încerca să-l respingă, dar el cu forța a băgat-o pe bancheta din spate a mașinii.

58. Despre faptul că a fost răpită partea vătămată ***** pe data de 09 iunie 2020 de către două persoane cu un automobil de marca „*****” și aplicării violenței fizice asupra acesteia se confirmă și prin declarațiile martorului *****, care a menționat că fata a fost luată cu forța, iar acesta striga.

59. În conjunctura infracțiunilor prevăzute de articolele incriminate, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptelor, astfel cum a fost descris mai sus, instanța apreciază că inculpatul își dădea seama de caracterul ilegal al faptelor sale, a prevăzut rezultatul faptelor sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestor fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

60. Inculpatul ***** în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, însă, vinovăția acestuia a fost demonstrată prin probele care sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul a comis fapta infracțională imputată.

61. Instanța a administrat un material probator amplu pe baza căruia a constatat starea de fapt, precum și vinovăția inculpatului.

62. Așadar, rezultând din toate probele expuse și apreciindu-le din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, examinându-le în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, instanța de judecată conchide că vina inculpatului este dovedită pe deplin și stabilește că acuzarea corectă a calificat acțiunile lui *****.

63. Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

64. De altfel, ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă, în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

65. Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată.

66. La individualizarea pedepsei, instanța se va raporta la dispozițiile legal citate precum și la circumstanțele personale privitoare la persoana și conduita inculpatului, astfel pedeapsă stabilită inculpatului va corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

67. Instanța de judecată ia în considerație că infracțiunile săvârșite de inculpat dezvoltă un grad ridicat de pericol social, concretizat în modul și mijloacele săvârșite a actelor materiale ce compun latura complexă obiectivă a infracțiunii săvârșite, împrejurările în care a fost comisă, urmările produse cât și aspectul că, inculpatul era în cunoștință de cauză de consecințele unor astfel de fapte antisociale.

68. La stabilirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 75 din Codul Penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

69. Circumstanțe atenuante în privința inculpatului ***** instanța de judecată nu a constatat.

70. În calitate de circumstanțe agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal acuzatorul de stat nu a invocat.

71. Potrivit revendicării inculpatul ***** anterior a fost tras la răspundere penală pe teritoriul Republicii Molodva.

72. Conform materialelor din dosar s-a stabilit că inculpatul la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află.

73. Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor imputate, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită de către inculpat. Sub acest aspect instanța reține pericolul social al infracțiunii, reflectate în limitele de pedeapsă stabilite de legiuitor, precum și împrejurările comiterii faptelor.

74. Conform art. 16 alin. (3) și (4) din Codul penal, infracțiunea prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar infracțiunea prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave.

75. La stabilirea pedepsei instanța va avea în vedere că inculpatul nu a recunoscut comiterea faptei, iar atitudinea lui din timpul procesului de judecată nu a reflectat o reală căință, manifestând comportament indiferent, ironic, sfidător, intimidând părțile vătămate și martorii, refuzând frecvent și neîntemeiat escortarea în ședințele de judecată. Avându-l în față la mai multe termene de judecată, instanța n-a perceput nici o urmă de regret.

76. Instanța de judecată avînd în vedere cele expuse mai sus, constatînd vinovăția lui ***** și analizînd circumstanțele comiterii faptelor de către inculpat prin prisma învinuirilor formulate și probelor cercetate, consideră că în privința inculpatului se impune aplicarea unei pedepse după cum urmează:

- în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis

77. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțînd pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

78. Luînd în considerație norma enunțată *supra*, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța consideră a-i stabili lui ***** o pedeapsă definitivă sub formă de **8 ani închisoare**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

79. Termenul executării pedepsei stabilit lui ***** a calcula din momentul pronunțării prezentei sentinței, cu includerea în termen a perioadei de aflare în aresta preventiv de la 28 septembrie 2020, ora 00:15 până la 22 aprilie 2021.

80. A aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința lui ***** până la definitivarea sentinței.

Cauza penală nr. 2014210687:

a) **Proces-verbal de confruntare din 11 aprilie 2015**, petrecute între martorul ***** și partea vătămată *****, ultimul a declarat, că pe ***** l-a vă pentru prima dată, la 27 decembrie 2013, la oficiul notarului public ***** pe adresa str. Calea Orheiului, 65, unde era împreună cu *****. Nu cunoștea numele acestei personae, dar la acel moment a presupus, că numele acestuia este *****, pe numele căruia a întocmit procura pe automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare CR 137. Cu această persoană nu are careva relații. ***** a confirmat declarațiile părții vătămate. De asemenea, în cadrul confruntării partea vătămată ***** a declarat că ***** la rugămintea lui s-a ocupat cu vânzarea automobilului de model „***** *****” cu numărul de înmatriculare ***** și l-a sunat, spunându-i să vină la notar pentru a întocmi procura pe cumpărătorul automobilului. Anterior, el a avut o înțelegere cu *****, că (va achita pentru acest automobil timp de trei luni suma de 2 200 euro. Venind la notar, el a vă persoana dată, adică pe ***** *****, împreună cu *****, care i-a spus, că perso vizată este cumpărător și procura trebuie întocmită pe buletinul de identitate pe care acesta transmis notarului. El n-a văzut acest buletin de identitate, crezînd că este a acestei perso; ultimul achitînd și serviciile notariale pentru întocmirea procurii. Procura a fost făcută pe *****, el crezînd, că acesta este anume

el. Cu persoana din fața lui, adică cu ***** n-a discutat nimic în afară de aceia, că i-a spus, că el este proprietarul acestui automobil. După întocmirea procurii el și ***** s-au despărțit, ultimul luând procura și autotomobilul, (era la acel moment la el și rămăseseră cu înțelegerea, că timp de trei luni ***** îi achita pentru automobil suma de 2 200 euro, însă după aceasta ultimul nu și-a îndeplinit promisiunea, dar a dispărut. El a depus cerere la poliție pe acțiunile lui ***** și ***** , crezând, că ultimul acționează după înțelegere cu persoana dată, pe care a crezut-o c cheamă ***** . Careva pretenții materiale sau de altă natură el față de ***** nu are. În acest context, martorul ***** a confirmat declarațiile părții vătăn ***** . (f.d. 91-93);

b) Proces-verbal de confruntare din 11 aprilie 2015 petrecute între ***** partea vătămată ***** , ultimul a declarat, că nu-l cunoaște pe ***** și nu are cu el careva relații și în același timp nu cunoaște persoana pe numele care făcut procura din 27 decembrie 2013. El n-a văzut poza acestei persoane de pe buletinul de identitate, i a fost prezentat la notar pentru întocmirea procurii, iar automobilul de model „*****” numărul de înmatriculare ***** el l-a transmis lui ***** pentru vânzare, învinuitul ***** a confirmat, că la întocmirea procurii menționate el n-a fost prezei notar, buletinul de identitate pe numele lui el l-a dat lui ***** pentru perfectarea proc iar automobilul de model „*****” cu numărul de înmatriculare ***** el tot l-a pe de la ***** , dar de la cine ultimul a luat acest automobil el nu cunoaște. (f.d. 88);

c) Procura din 27 decembrie 2013, autentificată și înregistrată sub nr. 8579 de către notarul public ***** , cu sediul amplasat pe adresa ***** , ***** i-a încredințat lui ***** să dispună de automol de model „*****”, anul fabricării ***** , cu numărul de înmatriculare CR AS inclusiv cu dreptul de înstrăinare, procura fiind eliberată pe un termen de 3 ani cu dreptul substituie. (f.d. 22).

Cauza penală nr. 2018330091:

a) Proces-verbal de cercetare la fața locului din 25 ianuarie 2018, în cadrul căruia de pe teritoriul situat pe ***** din or. ***** de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Ciocana au fost ridicate două automobile. Un automobil de model „*****” cu numărul de înmatriculare ***** , caroseria ***** și un automobil de model „*****” cu numărul caroseriei ***** împreună cu fototabel. (f.d. 13-16);

b) Recipise, prin care automobilele ridicate la 25 ianuarie 2018 de pe teritoriul situat pe ***** din or. ***** de către colaboratorii Inspectoratul de Poliție Ciocana, au fost ridicate un automobil de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ***** , caroseria ***** și un automobil de model „*****” cu numărul caroseriei ***** , au fost date persoanelor cărora acestea le aparțin cu drept de proprietate. (f.d. 17, 18);

c) Extrasului din Registrul de Stat privind traversarea frontierei de stat în perioada de timp 01 ianurie 2017 pînă la data de 23 februarie 2018, ***** nu fost înrtegritate careva ieșiri sau intrări în țară. (f.d. 36).

81. Cercetând probele administrate, instanța de judecată conchide, că prin acțiunile sale intenționate, ***** a comis infracțiunile prevăzute de art. 190 alin. (1), 190 alin. (1) Cod penal.

82. În corespundere cu prevederile art. 190 alin. (1) Cod penal *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită cu cauzarea de daune proporții considerabile*, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

83. Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. La rîndul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

84.Obiectul material al infracțiunii menționate îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

85.Sub aspectul **laturii obiective** este necesar de a menționa că infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) din Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv a cărui mărime se situează între limitele 25 – 2 500 unități convenționale și care nu are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

86.Latura subiectivă al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

87.Prin urmare, instanța de judecată reține că, *****, la 27 decembrie 2013, aflându-se în incinta sediului Biroului Notarului Public *****, amplasat pe adresa *****, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul de a se ocupa cu vânzarea automobilului de model „****”, anul fabricării *****, cu numărul de înmatriculare *****, l-a deposedat pe ***** de automobilul vizat. Cauzând astfel părții vătămate ***** un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 39 600 lei.

88.Astfel, reieșind din declarațiile părții vătămate *****, rezultă că *****, avea o datorie față de primul în sumă de 2 350 euro, sumă recunoscută însăși de către ultimul.

89.De asemenea, instanța reține că, *****, în perioada lunii decembrie 2017, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se pe teritoriul întreprinderii SA „*****” situată în ***** din or. *****, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admițând în mod conștient, survenirea acestor urmări, sub pretextul că lasă în gaj două automobile, și anume, un automobil de model „****” de culoare neagră, cu numere de înmatriculare de origine engleză și un automobil de model „****” de culoare gri metalic la fel cu numere de înmatriculare de origine engleză, știind cu certitudine că aceștia nu-i aparțin lui și că i-au fost încredințate doar pentru efectuarea unor lucrări de reparație, abuzând de încrederea avută față de *****, prin înșelăciune a însușit de la ultimul bani numerar în sumă de 2000 euro.

90.Prin urmare potrivit declarațiile părții vătămate ***** și martorul ***** rezultă că ***** a luat cu împrumut suma de 2 000 euro cu titlu de datorie de la primul.

91.Din declarațiile părților vătămate și a martorilor confirmă faptele indicate în actul de învinuire, detailând toate circumstanțele escrocheriei care au avut loc.

92.Reieșind din declarațiile acestora se confirmă faptul că ***** nu a restituit sumele de bani părților vătămate, or, acesta a avut posibilitatea de a le restitui până la reținerea acestuia.

93.La caz, art. 332 alin. (1) Cod procedură penală prevede că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

94.În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

95.Potrivit art. 53 lit. g) Cod penal persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componentei de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

96.Conform art. 60 alin. (1) lit. b), (2) Cod penal persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

97. Astfel, instanța a stabilit că infracțiunea care i se incriminează inculpatului ***** în baza de art. 190 alin. (1) Cod penal (2 episoade) potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă. Astfel că infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal (partea vătămată *****) a fost comisă de către inculpat la 27 decembrie 2013, iar infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal (partea vătămată *****) a fost comisă de către inculpat în luna decembrie 2017, prin urmare din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani pentru a fi tras la răspundere penală.

98. Luând în considerație cele menționate, precum și în coroborare cu normele legale citate *supra*, instanța de judecată consideră oportun de a înceta procesul penal intentat în privința lui ***** în baza art. 190 alin. (1) Cod penal (2 episoade) și a-l libera de la răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe ambele capete de acuzare.

99. Conform art. 228 din Codul procedură penală în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, t*****cători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță; cheltuielile de cazare; salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței. Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sînt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, t*****cătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. Expertul, specialistul, interpretul, t*****cătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile cînd le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărîri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

100. Potrivit art. 229 alin. (1) și (2) din Codul procedură penală cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, t*****cătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

101. Prin urmare, instanța admite cererea procurorului cu privire la încasarea din contul lui ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare ca plată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202202P1407 din 10 iunie 2020 în sumă de 128 de lei.

102. Potrivit art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

103. Articolul 220 alin. (3) din Codul de procedură penală prescrie că hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

104. Conform art. 221 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Acțiunea

civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

105. Prevederile art. 225 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală statuează că la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

106. În conformitate cu prevederile art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

107. Din prevederile art. 1998 alin. (1) din Codul civil rezultă că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

108. Instanța opinează că în cadrul procesului penal, acțiunea civilă are ca obiect angajarea răspunderii civile a inculpatului, iar în cazurile prevăzute de lege – a părții civilmente responsabile. Acțiunea civilă se rezolvă în cadrul procesului penal, numai în măsura în care i-a fost alăturată și împreună au ajuns în fața instanței investite cu judecarea cauzei penale. Așadar, acțiunea civilă în procesul penal are un caracter accesoriu acțiunii penale, aceasta trebuind să aibă izvorul în același fapt material ca și acțiunea penală, fapt material care trebuie să constituie o infracțiune.

109. La caz, instanța reține că prin acțiunile ilegale ale inculpatului a cauzat părților vătămate ***** și ***** prejudicii materiale, pe care instanța urmează să le încaseze.

110. A încasa din contul lui ***** în beneficiu lui ***** cu titlu de prejudiciu material suma de 39 600 lei.

111. A încasa din contul lui ***** în beneficiu lui ***** cu titlu de prejudiciu material suma de 2 000 euro.

112. Mijloace materiale de probă nu sunt.

113. Corpuri delictive nu sunt.

În conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal, art. art. 382-389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

c o n d a m n ă :

***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (partea vătămată *****) și se încetează procesul penal din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, liberându-l pe ***** de răspundere penală.

***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal (partea vătămată *****) și se încetează procesul penal din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, liberându-l pe ***** de răspundere penală.

***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal și în baza acestei norme, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **2 (doi) ani** cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal și în baza acestei norme, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **7 (șapte) ani** cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) din Codul penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța consideră de a-i stabili lui ***** o pedeapsă definitivă sub formă de **8 (opt) ani închisoare**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilit lui ***** a calcula din momentul pronunțării prezentei sentinței, cu includerea în termen a perioadei de aflare în aresta preventiv de la 28 septembrie 2020, ora 00:15 până la 22 aprilie 2021.

A aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința lui ***** până la definitivarea sentinței.

A admite cererea procurorului cu privire la încasarea din contul lui ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare ca plată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202202P1407 din 10 iunie 2020 în sumă de 128 de lei.

A încasa din contul lui ***** în beneficiul lui ***** cu titlu de prejudiciu material suma de 39 600 lei.

A încasa din contul lui ***** în beneficiul lui ***** cu titlu de prejudiciu material suma de 2 000 euro.

Sentința cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecător**

Tatiana BIVOL